

posten en Virksomhed, der ikke er synderlig lønnende for Postvæsenet, og hvis en Forhøjelse af Taksterne skulde have den Virkning, at Forsendelsernes Antal blev mindre, menes der, at dette vil kunne bevirke en reel Indtægt for Postvæsenet.

Imidlertid foreligger Loven jo nu ikke mere alene med det rent fiskale Forhold for Øje, men ogsaa som en Kodifikation af Bestemmelserne vedrørende Postvæsenet. Og det er klart, at naar man gaar den igennem, findes der paa mange Steder Enkeltheder, som nødvendiggør nærmere Overvejelser. Jeg kan nævne enkelte Bestemmelser, som paa Forhaand kan synes at være noget mærkværdige. Der er saaledes i Tilfælde af Skade paa Postpakker fastsat en bestemt Erstatning af 1 Kr. pr. Halvkilo. Der kan derved fremkomme det mærkelige Forhold, at dersom en Mand sender en mindre Pakke et Sted hen med et Postefterkrav af f. Eks. 20 Kr. og Pakken bliver udleveret mod, at dette Beløb betales, men Forsendelsen viser sig at være beskadiget under Vejs, vil der kun blive ydet en Skadeserstatning for denne Pakke, som ved Lov er fastsat til et betydelig mindre Beløb. Det er muligt, at der saaledes er adskillige Ting, der kan trænge til nærmere Overvejelse. Der er tillige en Bestemmelse i Lovforslaget, som man træffer i de fleste af de Love, der nu vedtages, nemlig en Bestemmelse om, at der skal finde en Revision af Loven Sted inden en vis nærmere fastsat Frist. Som man kan se af Forhandlingerne, skyldes det Ændringer, der er sket i § 1. Jeg vil dog henstille, om det ikke var rigtigt, at man søgte at komme bort fra at indføre en saadan Revisionsbestemmelse i alle nyere Love. Den gør jo, at Lovene Gang efter Gang skal vende tilbage til Behandling i Rigsdagen, og det skaber en vis Usikkerhed. Jeg skal paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig om Enkeltheder i Forslaget, men anbefaler, at Lovforslaget bliver behandlet i et Udvalg.

J. Pedersen: Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem, der nu talte, udtalte, at det, der gav Anledning til dette Forslags Fremkomst, var en Henstilling fra Finanslovkommissionen. Man ventede, at dersom denne Henstilling fra Kommissionens Side om at vende tilbage til den tidligere Ordning med Hensyn til Lokalporto, blev gennemført, vilde man derved kunne forøge Indtægten med godt og vel 100,000 Kr. Men det er jo ogsaa rigtigt, at Folketinget modsatte sig dette og forholdt sig

meget konservativt paa dette Punkt, og det interesserer mig at høre, at det ærede Medlem, der nu talte, var lige saa konservativt og ogsaa mente, at det var rigtigt at blive staaende ved den Ordning af Lokalporto, som man har faaet i 1902. Folketinget vilde blive ved det bestaaende og var endogsaa saa konservativt, at det ikke vilde gaa med til en Omordning af Lokalporto eller til en Regulering af Omraadet for Lokalporto, hvorved der vilde være blevet noget bedre Mening i den, end der er nu, hvor Forholdet jo kan være det, at man kan komme til at betale 10 Øre for at faa sendt et Brev til en Mand i samme Kommune, medens man paa den anden Side undertiden kun skal betale 5 Øre for at faa et Brev sendt milevidt bort. Folketinget var i det hele taget bange for at røre ved dette Forhold og vilde altsaa ikke gøre nogen Forandring. Følgelig faldt den forventede Forøgelse af Indtægten ved den foreslaaede Forandring af godt 100,000 Kr. bort. Men Folketinget vedtog i Stedet at forhøje Porto for visse, særlig for smaa, Pakker, men dog saaledes, at Forhøjelsen ogsaa af og til vilde komme til at ramme de større Pakker, idet der nu regnes med Kilogram, hvor der tidligere regnedes med Pund. Ved den Bestemmelse, som nu findes i Lovforslaget, som det er vedtaget af Folketinget, antager man, at der vil kunne indvindes en 90,000 Kr., altsaa noget mindre, end man vilde have kunnet opnaa, hvis man havde fulgt Henstillingen fra Sparekommissionen.

Men foruden den forøgede Indtægt, som vilde fremkomme ved at vedtage Ministerens Forslag for Lokalportoens Vedkommende, foreslog han jo en anden Indtægt, nemlig den, som skulde fremkomme ved, at der betaltes 5 Øre for hvert Eksemplar af Blade og Tidsskrifter, der indleveres paa Posthusene til Omdeling, men som de i øvrigt ikke har noget med at gøre, idet disse Blade og Tidsskrifter ikke betales til Postvæsenet, saaledes at Posthusene ikke har noget med Regnskaberne at gøre. Og dette har jo Folketinget tiltraadt. Der er saavel i Motiverne til Forslaget i Fjor som ogsaa i Udtalelser af den højtærede Minister temmelig stærkt fremhævet, hvilken Uret det var, at man hidtil havde paalagt Postvæsenet altdet Arbejde, som er forbundet med disse Omdelingsblade, uden at der herfor er ydet nogen Betaling — dette naturligvis til Begrundelse af, hvor rigtigt det var fremtidig at faa disse 5 Øre. Jeg skal dog hertil gøre opmærksom paa,